

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/62/2019
Identifikačné číslo spisu: 7614205752
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7614205752.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne H. Y., bývajúcej v W. K. B., I. X. Q. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou SLÚKA a partneri, s. r. o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 478/41, IČO: 50 096 796, proti žalovanému Embraco Slovakia s. r. o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Odorínska cesta 2, IČO: 35 734 132, zastúpenej spoločnosťou Jurek, advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Páričková 15, IČO: 47 253 983, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a vyplatenie náhrady mzdy, o návrhu na prerušenie konania, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1 Cpr 3/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. júla 2018 sp. zn. 2 CoPr 5/2018 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 21. marca 2018 č. k. 1 Cpr 3/2014-643 prerušil konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) o ústavných sťažnostiach žalovaného zo dňa 25.7.2016 (doručenej 27.7.2016) a zo dňa 21.8.2017 (doručenej 23.8.2017).

V odôvodnení uviedol, že v prebiehajúcom konaní podal žalovaný na ústavný súd sťažnosť pre porušenie základných práv a slobôd, a to dňa 27. júla 2016 smerujúcu voči Okresnému súde Spišská Nová Ves a dňa 23. augusta 2017 smerujúcu voči predsedom Krajského súdu v Košiciach a Okresného súdu Spišská Nová Ves, pričom obe sťažnosti boli ústavným súdom prevzaté a boli v nich začaté konania, o ktorých doposiaľ rozhodnuté nebolo. V zmysle § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) súd prvej inštancie prerušil konanie z dôvodu prebiehajúceho konania na ústavnom súde, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej, lebo v rámci sťažnosti žalovaného bude riešený aj procesný postup zákonného sudcu a jeho prípadná zaujatosť.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na základe podaného odvolania žalobkyne uznesením z 24. júla 2018 sp. zn. 2 Co Pr 5/2018, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh na

prerušení konania zamietol.

V odôvodnení uviedol, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania z dôvodu, že žalovaný v konaní pred ústavným súdom namieta porušenie jeho základných práv v súvislosti s nesprávnym vybavovaním jeho procesných podaní zo strany súdov. Poukázal na povahu prebiehajúceho konania týkajúceho sa určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a náhrady mzdy, pri ktorom je žiaduce jeho čo najskoršie (právoplatné) ukončenie. Po zohľadnení kritérií pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania z hľadiska účelu aplikácie tohto inštitútu, dĺžky konania, práva sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu v zmysle článku 17 C.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že prerušenie konania nie je vhodné. Napadnuté uznesenie zmenil a návrh na prerušenie konania zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, a to z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Namieta, že napadnuté rozhodnutie odporuje procesným predpisom, lebo uznesenie o prerušení konania nie je možné zmeniť. Civilný sporový poriadok nepozná samostatné uznesenie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, a preto mal odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť. Ďalej poukázal na spôsob vybavenia sťažnosti na postup súdu, keď oznámenie o vybavení sťažnosti neobsahovalo potrebné náležitosti a z tohto dôvodu bolo nepreskúmateľné a svojvoľné. Zároveň považoval postup predsedu Krajského súdu v Košiciach, ktorý vyžadoval doloženie overeného splnomocnenia v lehote 30 dní, za odporujúci procesným predpisom, ktoré skutočnosti namieta pred ústavným súdom. Podľa názoru žalovaného, v záujme zachovania práva na spravodlivý proces je potrebné, aby do rozhodnutia o tom, či postupom súdu došlo k porušeniu ústavného práva, boli obmedzené procesné úkony súdu v predmetnom spore prostredníctvom procesného inštitútu prerušenia konania. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovolanie žalovaného je neprípustné a nedôvodné. Podotkla, že je nevyhnutné vo veci konať vzhľadom na predmet sporu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C.s.p.) a či sú splnené podmienky podľa § 429 C.s.p., dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domáčať sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane odvolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014).

8. Podľa § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.

9. Podľa § 420 písm. f/ C.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/, ods. 2 C.s.p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

11. Podľa § 440 C.s.p., dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

12. Podľa § 431 C.s.p, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

13. Podľa § 432 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

14. V preskúmvanej veci dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania v zmysle § 419 C.s.p. v spojení s § 420 a § 421 C.s.p. z dôvodu, že predmetom dovolacieho prieskumu je rozhodnutie odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

15. Pri posudzovaní nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posúdiť intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenie procesných práv hodnotiť v kontexte celého súdneho konania. Obsah práva na súdnu a inú ochranu uvedený v čl. 46 ods.1 ústavy, nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. mája 1994 sp. zn. I. ÚS 26/1994).

Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi.

16. K namietanému porušeniu procesných predpisov odvolacím súdom z dôvodu zmeny napadnutého uznesenia o prerušení konania a jeho zamietnutí, dovolací súd uvádza, že uplatnený dôvod nepovažoval za opodstatnený. Jednou zo súčastí práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovoru“), je aj právo na rozhodnutie v primeranej lehote. Pokiaľ nie je možné rozhodnutie potvrdiť, a zároveň nie sú dané dôvody pre zrušenie rozhodnutia, je povinnosťou odvolacieho súdu preskúmať skutkovú i právnu stránku veci a meritórne rozhodnúť. Odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu bol oprávnený zmeniť napadnuté uznesenie o prerušení konania, lebo možnosť zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie je vlastnosťou apelačného opravného systému, vrátane systému neúplnej apelácie na ktorom je založené odvolacie konanie v sporovom konaní. Uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nebol dôvodný, lebo postupom odvolacieho súdu nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu je preto dovolanie neprípustné.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa končí konanie u odvolacieho súdu. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu dovolaním žalovaného nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, a preto dovolanie proti tomuto rozhodnutiu nie je procesne prípustné (§ 421 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd o podanom odvolaní proti uzneseniu rozhodol podľa § 357 písm. n/ C.s.p., o návrhu na prerušenie konania v zmysle § 164 C.s.p.

18. Z tohto dôvodu dovolací súd dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné odmietol v súlade s § 447 písm. c/ C.s.p. Vzhľadom na rozhodnutie z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

19. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 451 ods. 3 veta druhá C.s.p., tak, že úspešnej žalobkyni v dovolacom konaní priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v súlade s § 438 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a zásadou úspechu žalobkyne v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 C.s.p.). O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.